

Vi mener da, at der vilde naas en praktisk talt meget bedre Ordning ved at følge Hovedlinierne i den Betænkning, som vor Alkoholkommission har afgivet til en Revision af Beværterloven, og hvori man jo ingenlunde foreslaar fri og ubunden Næring paa dette Omraade, men tværtimod søger at regulere denne Næring paa en i visse Henseender endog mere vidtgaende Maade end Regeringens Lovforslag, bl. a. ved

- a) at begrænse Bevillingernes Antal mere i de større Byer efter en progressiv Skala;
- b) at lade denne Begrænsning ogsaa omfatte Afholdsbeværtninger, der sandelig ogsaa i høj Grad trænger til Kontrol, medens man
- c) ved at gøre Bevillingerne 10-aarige,
- d) ved at give Erstatninger,
- e) ved at begrænse den lokale Selvbestemmelsesret og i Stedet
- f) indanke Sagerne for et Overbevillingsnævn

søger at skaffe mere ensartede Regler for Alkoholnæringen og derigennem større Ligestilling og Retfærdighed for Borgerne i de forskellige Egne af Landet.

Jeg tillader mig da at overrække hvert af det høje Udvalgs Medlemmer: 1) et Eksemplar af denne Betænkning sammen med 2) en Resolution om vort sidste Delegeretmødes principielle Stilling til denne Lov og de Indskrænkninger, der er sket i Alkoholproduktionen under Krigen, samt 3) en Resolution fra samme Delegeretmøde om vor Forenings Opgave i Almindelighed, der efter Forhandlingerne i Folketinget ikke syntes at være dette Tings Medlemmer klar.

Og endelig maa jeg maaske overrække:

- 4) et Par Avisartikler og
- 5) en Paavisning af uheldige Bestemmelser i Lovforslaget,

som jeg kun kan aflevere i et enkelt Eksemplar.

Og som jeg har gjort det i de to omtalte Avisartikler, maa jeg maaske til Slut paa det kraftigste betone, at det synes mig baade forhastet og forkasteligt at indføre Forbudsbestemmelser i Beværterloven, saa længe den siddende Ædruelighedskommission ikke har udtalt sig om anden Del af sit Kommissorium, det egentlige Forbudsspørgsmaal.

I Forbindelse hermed maatte jeg maaske ogsaa henvise til de lidet tilfredsstillende, men snarest sørgelige Virkninger af Forbud og alt for strenge Restriktioner, man har høstet i vore Nabolande i de sidste Tider.

Da Ædruelighedstilstanden i vort Land jo for Øjeblikket ikke i nogen Maade paakræver ekstraordinære Foranstaltninger, men det har vist sig, at den i de senere Aar har gjort de største Fremskridt uden Forbud, bør man dog ikke forlade de hidtil fulgte Veje til Fremme af Ædrueligheden paa Frivillighedens og Oplysningens Basis, men i hvert Fald afvente Ædruelighedskommissionens Betænkning om Forbudsspørgsmaalet samt lære af Erfaringerne andetsteds fra, før man blindt betræder en ny Vej, der kan føre de sørgeligste Skuffelser med sig.